

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18772/2024
26.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миљан Милићевић, адвокат из ..., против туженог Друштво за трговину, услуге и производњу „Анкер Инг“ ДОО Ниш, кога заступа пуномоћник Сава Стојиљковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1877/24 од 12.06.2024. године, у седници одржаној 26.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1877/24 од 12.06.2024. године у делу којим је одбијена жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Лесковцу П 2286/23 од 11.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 2286/23 од 11.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да му накнади нематеријалну штету за претрпљени страх у износу од 180.000,00 динара и за умањење животне активности у износу од 120.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да му на име накнаде материјалне штете за оштећене личне ствари исплати износ од 6.600,00 динара са законском затезном каматом од дана вештачења 11.02.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1877/24 од 12.06.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију побијајући је у делу одлуке о трошковима поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија је изјављена против правноснажне одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев и којим се поступак правноснажно не окончава (јер се о захтеву за накнаду трошкова одлучује у пресуди или решењу којим се окончава поступак на основу члана 163. став 4. ЗПП-а).

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Ивана Рађеновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић